

Księga Estery

Rozdział 9

Wrogowie Żydów ukarani

1. W dwunastym miesiącu, to jest w miesiącu Adar, trzynastego dnia, gdy rozkaz królewski i jego ustawa miały być wykonane, a wrogowie Żydów spodziewali się wziąć górę nad nimi, nastąpiła odmiana taka, że Żydzi wzięli górę nad tymi, którzy ich nienawidzili. 2. Mianowicie Żydzi zebrali się po miastach, gdzie byli, we wszystkich prowincjach króla Achaszwerosza, aby podnieść rękę na tych, którzy pragnęli ich zguby. I ani jeden im się nie opierał, gdyż strach przed nimi padł na wszystkie ludy. 3. I wszyscy książęta prowincji i satrapowie, namiestnicy i wszyscy sprawujący władzę w imieniu króla popierali Żydów, gdyż padł na nich strach przed Mordochajem. 4. Mordochaj bowiem wiele znaczył w pałacu królewskim, a wieść o nim dotarła do wszystkich prowincji, gdyż znaczenie tego męża, Mordochaja, ciągle rosło. 5. I zabili Żydzi wszystkich swoich wrogów mieczem, drogą zabójstwa i zagłady, i robili z tymi, którzy ich nienawidzili, co chcieli. 6. W samym zamku w Suzie wymordowali Żydzi i wygubili pięciuset mężów. 7. A Parszandatę, Dalfona, Aspatę, 8. Poratę, Adalię, Aridatę, 9. Parmaszte, Arisaja, Aridaja i Wajezatę, 10. Tych dziesięciu synów Hamana, syna Hammedaty, gnębiciele Żydów, wymordowali, lecz na ich mienie swej ręki nie podnieśli. 11. Tego samego dnia dotarła wieść o liczbie wymordowanych na zamku w Suzie do króla. 12. Wtedy rzekł król do królowej Estery: Na zamku w Suzie wymordowali i wygubili Żydzi pięciuset mężów oraz dziesięciu synów Hamana. A co uczynili w pozostałych prowincjach królewskich? Jaka jest dalsza twoja prośba? Będzie ci ona spełniona, a czego sobie jeszcze życzysz, stanie się. 13. Estera rzekła: Jeśli król uzna to za dobre, to niech wolno będzie także jutro Żydom będącym w Suzie postąpić jak dzisiaj i niech dziesięciu synów Hamana powieszają na szubienicy. 14. Król rzekł, aby tak się stało; wydane więc zostało zarządzenie w Suzie, i dziesięciu synów Hamana powiesili. 15. I Żydzi będący w Suzie zebrali się także w czternastym dniu miesiąca Adar, i zabili w Suzie trzystu mężów; lecz na ich mienie swej ręki nie podnieśli. 16. Pozostali zaś Żydzi po prowincjach królewskich zebrali się, aby stanąć w obronie swojego życia i zapewnić sobie spokój od swoich wrogów, zabili więc spośród tych, którzy ich nienawidzili, siedemdziesiąt pięć tysięcy, lecz na ich mienie swej ręki nie podnieśli. 17. To było trzynastego dnia miesiąca Adar, czternastego dnia zaś odpoczęli i uczynili go dniem ucztowania i radości. 18. Ale Żydzi będący w Suzie zebrali się w dniu trzynastym i czternastym, a w dniu jego piętnastym odpoczęli i uczynili go dniem ucztowania i radości. 19. Dlatego żydowscy wieśniacy, mieszkańcy osiedli nieobwałowanych, święcą czternasty dzień miesiąca Adar jako dzień radości i ucztowania, jako dzień świąteczny, w którym nawzajem przysyłają sobie dary żywnościowe.

Zarządzenie w sprawie Święta Losów

20. A Mordochaj spisał wszystkie te wydarzenia i rozesłał listy do wszystkich Żydów po wszystkich prowincjach króla Achaszwerosza, bliskich i dalekich, **21.** Zobowiązując ich, aby rokrocznie święcili czternasty dzień miesiąca Adar i piętnasty dzień tegoż miesiąca, **22.** Jako dni, w których Żydzi zyskali spokój od wrogów swoich, i jako miesiąc, w którym troska zamieniła im się w radość, a żałoba w dzień pomyślny, aby uczynili je dniami ucztowania i radości, i wzajemnego przesyłania sobie darów żywnościowych i obdarowywania ubogich. **23.** I Żydzi przyjęli to, co wtedy zapoczątkowali i co im napisał Mordochaj, jako zwyczaj: **24.** Że Haman, syn Hammedaty, potomek Agaga, gnębiciel wszystkich Żydów, zamyślając wytępić wszystkich Żydów, rzucił "pur", to znaczy los, aby ich zniszczyć i wytępić. **25.** Lecz gdy rzecz doszła do króla, ten nakazał, a jednocześnie dał pisemne zarządzenie, że jego wrogi zamysł, jaki powziął przeciwko Żydom, ma spaść na jego własną głowę, wobec czego powiesili jego samego i jego synów na szubienicy. **26.** Dlatego te dni nazwali "purim", według nazwy "pur". A z powodu wszystkich słów tego listu oraz z powodu tego, co widzieli i co ich spotkało, **27.** Żydzi zobowiązali się i przyjęli to zarówno na siebie, jak i na swoje potomstwo i na tych wszystkich, którzy by się do nich przyłączyli, jako zwyczaj, którego się nie przekracza, że będą rokrocznie święcić te dwa dni zgodnie z przepisami i w oznaczonym czasie. **28.** A te dni mają być wspominane i obchodzone jako święta po wszystkie pokolenia, we wszystkich rodzinach, we wszystkich prowincjach i we wszystkich miastach. A te Święta "Purim" nie mają zaniknąć wśród Żydów i pamięć o nich nie ma ustać u ich potomstwa. **29.** A królowa Estera, córka Abichaila, i Żyd Mordochaj napisali z całym naciskiem, że ten drugi list dotyczący Święta Purim stanowczo obowiązuje. **30.** Rozesłali też listy do wszystkich Żydów w stu dwudziestu siedmiu prowincjach królestwa Achaszwerosza ze słowami życzenia pokoju i prawdy, **31.** Aby ich zobowiązać do święcenia tych dni purim w oznaczonym ich czasie, jak to na nich nałożył Żyd Mordochaj i królowa Estera i jak oni sami nałożyli na siebie i na swoje potomstwo postanowienia dotyczące związanych z nimi postów i narzekań. **32.** Polecenie Estery potwierdziło postanowienia dotyczące tych Świąt Purim i zostało zapisane w Księdze.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01